

עמ"ת 62759/02/20 - א' ח' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 62759-02-20 ח'(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 544373/2019

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים	א' ח' (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

- ערר על החלטת כב' בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת פיקוס בוגדנוב) מיום 6/2/20 במ"ת 55344-12-19.
- כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, תקיפה סתם- בן זוג. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים כנגדו.
- על פי הנטען בכתב האישום- ביום 17/12/19 עת המתלוננת, גב' ע' ת', (להלן גם "ע") היתה מאושפזת בבית חולים, נסעו השניים ברכב העורר; בעקבות ויכוח שהיה ביניהם החלה תגרה; העורר היכה את המתלוננת, גרר אותה מחוץ לרכב; המתלוננת אחזה בסכין והניפה אותו כלפי העורר (יתכן שאף פגעה בו). העורר בעט במתלוננת, הטיח ראשה במכסה המנוע, ודחפה לעבר הכביש; כשהתרחקה המתלוננת רץ העורר לעברה והכה אותה במדף עץ. מעבר לאירוע זה מיוחסת לעורר תקיפה יום קודם, ע"י ליפוף כבל טעינה סביב צוואר המתלוננת.
- בית המשפט קמא סבר כי קיימת תשתית ראייתית והפנה העורר לתסקיר שירות מבחן; לאחר תסקיר שכלל המלצה שלילית, הוזמן תסקיר נוסף לחלופה בבית אחות העורר ובעלה ב-6/2/20; הורה בית המשפט קמא על מעצר העורר עד תום ההליכים; על החלטה זו נסב הערר.
- למעשה תוקף הערר מלוא רוחב היריעה; בערר תוקף העורר את התשתית הראייתית, את עילת המעצר, ואת שלילת החלופה.
- ביקשתי וקיבלתי את תיק החקירה לעיוני.
- אקדים ואומר כי ביחס לתשתית, בוודאי לנושא החבלות (לאחר אירוע החניקה הנטען) קיימת תשתית איתנה, המגובה בצילומים. עוד אציין כי גם אם ביחס לאירוע החניקה, התשתית חלשה יותר, עדיין לא די בכרסום באישום אחד כדי לאיין עילת המעצר (ראה בש"פ 5363/19 הרי נ' מ"י).
- אשר לתשתית- הודעת המתלוננת מיום 17/12 מתארת כיצד המתלוננת ניגשה לעורר לרכבו; בשלב כזה או אחר לאחר תחילת הנסיעה מתארת המתלוננת כי העורר עצר הרכב- "... תפס אותי מהחולצה, ומשך אותי לצד שלו

עמוד 1

והוציא אותי מהרכב, העמיד אותי ליד המנוע תפס אותי בשער ודפק לי את הראש במכסה המנוע 3-4 פעמים. ליד הדלת של הרכב ראיתי סכין טפט שכנראה נפלה מהרכב כשהוא משך אותי. הרמתי את הסכין ונופפתי בה בשביל להגן על עצמי. הוא חזר לאחור. אני קמתי ורציתי לרוץ ואז הוא לקח מקל, לא יודעת מאיפה ונתן לי איתו מכה בגב התחתון.. אני רוצה לספר לך שאתמול בצהריים א' היה אצלי בבית חולים, ושוב התווכחנו כי הוא חושד שיש לי מישהו ואז חנק אותי בזה שהוא ליפף מסביב לצוואר שלי כבל... אני בטוחה שהוא חולה ועושה את הדברים בלי שליטה".

9. בהודעה נוספת מאותו יום מצינת המתלוננת כי מסרה את הסכין לשומרים בבית החולים. עוד מוסיפה מתלוננת כי עובר לאירוע לא התלוננה על החניקה

10. ביום 19/12 מוסרת המתלוננת הודעה סדורה. מוסרת שנית את סיפור החניקה באמצעות כבל (שו' 13); משורה 30 ואילך להודעה מפרטת ע' את נושא אירוע הקטטה; כאן מצינת ע' כי "כשמשך אותי נפלה מהרכב סכין טפטים ואני הרמתי אותה וראיתי שא' רוצה להמשיך להרביץ לי ופחדתי ורציתי להרחיק אותו ממני, בגלל זה הרמתי את הסכין נפנפתי מלפני עם הסכין אבל א' התחיל לתת לי בעיטות... " בהמשך - "חשבתי לעשות לו פנצ'ר שחא יסע אחרי. אני רואה שהוא התחיל להתקרב אלי ואני רואה שנפנפתי עם הסכין"

11. הודעות עו"ס אלימות בביה"ח (שני יעקבי צלניק) מיום 17/12 והקב"ט שלומי קראדי (מיום 18/12/19) תואמות גרסת המתלוננת, לגבי פירוט המתלוננת את הדברים בפניהם סמוך לאירועים (למעט נושא החניקה)

12. המשיב עצמו אינו שולל הדברים - אמנם - בהודעתו הראשונה מתאר ויכוח, שריטה, יציאת ע' מהרכב ותו לא (הודעה 17/12/19). המשיב מכחיש תקיפה באמצעות מקל, דפיקת ראש ע' במכסה המנוע וכיו"ב.

13. אלא שבהודעה השניה מציין המשיב - רבנו בנתתי לה מכה בגב, וזהו, אז היא ברחת ודפתי אחריה כדי שארגיע אותה" (שו' 24). בהמשך - "נתתי לה כמה דפיקות בראש באזור מכסה המנוע"

14. לגבי חניקת הכבל - "לא חנקתי אותה, היא חנקה את עצמה". (שו' 40)

15. משנשאל אם נתן מכה עם מדף עונה המשיב - "זה היה סתם קרש שהיה ברכב, רציתי להפחיד אותה, אבל לא נתתי לה מכה".

16. מארג העדויות מעלה תשתית ראייתית איתנה, בוודאי לאירוע התקיפה. אירוע החניקה בעל עצמה נמוכה יותר, אבל גם לגביו קיימת תשתית (כאמור - דברי העורר עצמו מחזקים).

17. תשתית זו מקבלת משנה תוקף לאחר עיון בסרטון. מדובר בסרטון אשר הרושם העולה ממנו הוא קשה; העורר נוהג כאחוז זעם - תחילה בניסיון לשלוף המתלוננת מהאוטו, משני עברי הרכב; לאחר מכן, לאחר פציעתו ככל הנראה, חובט הוא את ראשה של המתלוננת פעם אחר פעם במכסה המנוע; לאחר האירוע נראה העורר לוקח מדף גדול למדי ודולק אחר המתלוננת (וזו התרחקה!)

18. ספק אם המדף נועד ל"הרגיע" את המתלוננת כדברי העורר.

19. התשתית אפוא מספקת.

20. אשר לעילה- מדובר בעבירות אלימות ברף מהותי, בין בני זוג; עבירות אלו מקימות מסוכנות סטטוטורית; **מדובר במשיב שהורשע בינואר 2019 באיומים, תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה (בת זוג) ונידון למאסר.**
21. גם ללא תסקיר שירות המבחן, נוכח חומרת האירועים, חמת הזעם, והעבר הכה קרוב, באישום זהה, מדובר במי שמסוכנותו זועקת ממנו.
22. בית המשפט בחן חלופה פעם אחר פעם; המלצות שני התסקירים היו שליליים; העובדה כי הוצע איזוק אלקטרוני אינה מעלה ואינה מורידה.
23. בחנתי החלטת בית המשפט קמא ואיני מוצא כי נפל בה פגם; תוצאת המעצר בנסיבות, מסתברת. אעשה ההכרעה נקודתית
24. אשר לנושא הפיקוח האלקטרוני- כידוע, "הפיקוח האלקטרוני אינו חזות הכל ולרוב הוא אינו אלא רכיב משלים בחלופת המעצר למפקחים אנושיים שהם העיקר" (בש"פ 4021/16 מ"י נ' פלוני). משסבר בית המשפט קמא כי אין במפקחים להקהות מסוכנות המשיב, שאלת האיזוק לא תעלה ולא תוריד.
25. אשר לטיב המפקחים- כידוע, בבחינת מפקחים לערכאה הדיונית יתרון מובנה, ועל כן איני רואה להתערב בהחלטה (בש"פ 5642/18 חג'אני נ' מ"י)
26. מעלה מן הצורך אציין כי בית המשפט קמא הלך כברת דרך עם העורר; לטעמי, מקום בו מדובר בעבירות אלמ"ב ברף כזה, מקום בו המלצת התסקיר שלילית ומקום בו לחובת המשיב עבר בעבירה דומה, מאסר מותנה, וכבר ריצה מאסר, לא היה צורך בבחינת חלופה קונקרטית (ראה בש"פ 7413/19 מזרחי נ' מ"י).
27. כאשר עסקינן בעבירות אלמ"ב, כאשר העורר מלמד על עצמו כי אינו מסוגל לשלוט בהתנהגותו, אין מקום לסטות מכלל המעצר הממשי; ראה בש"פ 6203/19 איסקוב נ' מ"י. ראה גם בש"פ 6695/19 יוגב שמיר נ' מ"י.
28. אשר לטענת השוויון, או מתן משקל להתנהגות המתלוננת באירוע- עם כל הכבוד, גם השוויון אינו חזות הכל; בבש"פ 3543/15 מ"י נ' חיים כהן קבע כב' בית המשפט העליון, כי לא יהיה בעיקרון השוויון להכריע הכף במקרים בהם קיימת דרגת מסוכנות גבוהה, וזוהי הדרגה במקרה בו אנו מצויים.
29. שורה תחתונה- מדובר במי ששירות המבחן העריך מסוכנותו כגבוהה **מאד**; מי שמאסר לא הרתיע אותו (ועל כן ספק אם מפקחים יעשו כן); מי שלא ניתן לתת בו אמון לאור האימפולסיביות בהתנהגותו.
30. אפנה גם לבש"פ 1597/20 מ"י נ' אבו סעב מהימים האחרונים, הקובעת כי גם אם קיימת חולשה בראיות, מקום בו עצמת העילה גבוהה, והמסוכנות זועקת, הדין יהיה מעצר.
31. בנסיבות אלו החלטה על מעצר המשיב עד תום ההליכים עולה בקנה אחד עם הוראות הדין, והערר נדחה אפוא.
- ניתנה היום, כ' אדר תש"פ, 16 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

